

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Kielcach

LKI – 4110-01-01/2013

R/13/001

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Kielcach

al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 4, 25-520 Kielce

T +48 41 249 91 00, F +48 41 249 91 05

lki@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	R/13/001 - Ochrona praw autorskich w szkołach wyższych.
Okres objęty kontrolą	Od 1 października 2011 r. do dnia zakończenia kontroli.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Kielcach.
Kontrolerzy	1. Iwona Rezner, doradca ekonomiczny, upoważnienie do kontroli nr 84707 z dnia 6 lutego 2013 r. 2. Arkadiusz Pawlik, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 84706 z dnia 6 lutego 2013 r. 3. Karol Pokora, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86629 z dnia 25 czerwca 2013 r. 4. Violetta Nowak, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86630 z dnia 25 czerwca 2013 r. [dowód: akta kontroli str. 1-8]
Jednostka kontrolowana	Uniwersytet Warszawski, Krakowskie Przedmieście 26/28, 00-927 Warszawa (dalej: UW lub Uczelnia).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Prof. dr hab. Katarzyna Chałasińska-Macukow, Rektor (kadencja 2008 – 2012). Dr hab. prof. UW Marcin Pałys, Rektor (kadencja 2012 – 2016). [dowód: akta kontroli str. 9-12]

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹ działalność kontrolowanej jednostki w zakresie funkcjonowania systemu zapobiegania i wykrywania naruszeń praw autorskich w pracach dyplomowych.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Wewnętrzne akty prawne Uczelni przewidywały szereg procedur i mechanizmów kontroli, mających na celu zapobieganie naruszeniom praw autorskich, a władze UW podkreślały konieczność poszanowania praw własności intelektualnej. Kluczowym mechanizmem kontroli była opieka promotorska, której sposób prowadzenia był istotnie zindywidualizowany. Poszczególne jednostki dydaktyczne Uczelni, prowadzące studia wyższe, ustanowiły ponadto własne procedury i mechanizmy kontroli. Przegląd procedur stosowanych na sześciu wydziałach, dobranych w sposób celowy spośród 27 jednostek dydaktycznych UW wykazał, iż przyjęte na nich rozwiązania stanowią adekwatną odpowiedź na zdiagnozowane ryzyka w zakresie naruszeń praw autorskich i są w praktyce stosowane. W niektórych jednostkach i w różnym zakresie stosowano badanie treści prac licencjackich i magisterskich za pomocą programu komputerowego, wykrywającego

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

zapożyczenia (ciągi identycznych wyrazów) m.in. z tekstów zamieszczonych w Internecie (program antyplagiatowy). W trakcie kontroli nie stwierdzono, aby w okresie objętym kontrolą wystąpiły nieujawnione w wyniku funkcjonowania systemu przypadki naruszenia praw autorskich w pracach dyplomowych, co może świadczyć, iż ustanowiony system osiąga swoje cele.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Opis stanu
faktycznego

W celu przeciwdziałania powstawaniu oraz wykrywaniu zjawisk patologicznych w zakresie naruszania praw autorskich w ramach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości² na UW ustanowiono szereg procedur i mechanizmów kontroli. Uregulowania dotyczące tych elementów systemu zawarte były m.in. w następujących aktach wewnętrznych Uczelni: uchwale Senatu UW w sprawie plagiatów oraz nieuczciwego zdawania egzaminów³, regulaminie studiów na UW⁴, zarządzeniu rektora w sprawie prowadzenia księgi dyplomów i archiwizacji prac dyplomowych⁵, a także regulacjach wewnętrznych poszczególnych jednostek dydaktycznych UW. Ponadto Senat Uczelni uchwalił regulamin nabywania, korzystania i ochrony własności intelektualnej na UW⁶, wymagany art. 86c ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym⁷. Powołany został także pełnomocnik Rektora ds. ochrony własności intelektualnej UW.

[dowód: akta kontroli str. 14-33, 516-525, 1220-1225]

W badanym okresie Uczelnia prowadziła działania edukacyjne związane z ochroną praw autorskich, skierowane do społeczności akademickiej – studentów, doktorantów i pracowników naukowych. W 2010 r. przygotowano i corocznie przekazywano nieodpłatnie studentom i pracownikom naukowo-dydaktycznym publikację pt. „Co pracownik i student szkoły wyższej o prawie autorskim wiedzieć powinien”. Rzecznik prasowy Uczelni wypowiadał się na temat zagadnień związanych z ochroną praw autorskich⁸. Na Uczelni zapewniono szeroki dostęp do publikacji naukowych, niezbędnych do prowadzenia działalności naukowo-dydaktycznej. W ocenie NIK ma to istotne znaczenie dla zapobiegania ewentualnemu wykorzystywaniu w tej działalności publikacji pozyskanych z naruszeniem praw autorskich. Pracownicy naukowci Uczelni mogli ponadto zgłaszać propozycje tytułów książek, czasopism naukowych, dzienników krajowych i zagranicznych do zakupu do zbiorów bibliotek wydziałowych UW.

[dowód: akta kontroli str. 34-37, 43-51, 511-514, 1081-1129]

Spełniając wymóg, iż programy nauczania powinny uwzględniać zajęcia z ochrony własności intelektualnej⁹, przygotowanie studentów do pisania prac dyplomowych, w tym zapoznanie ich z regułami poprawnego cytowania, odbywało się na

² Obowiązek jego tworzenia i doskonalenia wynika z rozporządzeń Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego: z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445 ze zm.) i z dnia 29 września 2011 r. w sprawie warunków oceny programowej i oceny instytucjonalnej (Dz. U. Nr 207, poz. 1232). Jak stanowi § 11 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków prowadzenia studiów (...) wewnętrzny system zapewnienia jakości może uwzględniać działania uczelni w zakresie zapobiegania i wykrywania plagiatów.

³ Uchwała nr 254 Senatu UW z dnia 17 listopada 2004 r.

⁴ Załącznik do uchwały Senatu UW z dnia 18 października 2006 r. ze zm.

⁵ Zarządzenie nr 8 z dnia 31 sierpnia 2004 r. ze zm.

⁶ Uchwała nr 314 Senatu UW z 19 stycznia 2011 r.

⁷ Dz. U. z 2012 r., poz. 582 ze zm.

⁸ Przykładowo jego komentarze były dostępne na stronach internetowych: <http://blog.rp.pl/goracytemat/2009/06/26/plagiat-na-celowniku/>, <http://wiadomosci.onet.pl/kraj/rz-studenci-obawiaja-sie-systemu>, dostęp dnia 5 lipca 2013 r.

⁹ Obowiązek ten wynikał z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki (Dz. U. Nr 164, poz. 1166 ze zm.).

pierwszym roku studiów wszystkich kierunków i trybów kształcenia, tj. studenci uczestniczyli w zajęciach z przedmiotu „Podstawy ochrony własności intelektualnej”.

[dowód: akta kontroli str. 38-42]

Wewnętrzne regulacje UW nakładały na autorów prac dyplomowych obowiązek złożenia oświadczenia, iż praca została napisana samodzielnie i nie zawiera treści uzyskanych w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami, a także, że przedstawiona praca dyplomowa nie była wcześniej przedmiotem procedur związanych z uzyskaniem tytułu zawodowego w szkole wyższej.

[dowód: akta kontroli str. 1220-1225]

Kluczowym mechanizmem kontroli, mającym na celu zapobieganie naruszeniom praw autorskich w pracach dyplomowych, jest opieka promotorska. Ogólne zasady dotyczące sposobu jej sprawowania były jednolite dla całej Uczelni i określone w regulaminie studiów. Promotorzy zostali w nim zobowiązani do dokonania oceny samodzielności pracy. Uchwała Senatu UW w sprawie plagiatów oraz nieuczciwego zdawania egzaminów stanowiła m.in. iż przedstawianie prac dyplomowych pisanych przez osoby trzecie lub w istotnej części przepisanych bez wskazania źródła z innych opracowań, winno być traktowane jako oszustwo zmierzające do wyłudzenia od Uczelni tytułu zawodowego i ścigane z całą surowością w postępowaniu dyscyplinarnym lub w drodze odbierania nieuczciwie uzyskanego tytułu. Senat UW przypominał jednocześnie, że skuteczność walki ze wskazanym zjawiskiem zależy nie tylko od ujawniania i napiętnowania każdego udowodnionego przypadku oraz wymierzenia stosownych sankcji dyscyplinarnych, ale także od bezwzględnego wypełniania powinności akademickich przez wszystkich nauczycieli Uczelni.

[dowód: akta kontroli str. 22, 33]

Od 2004 r. na Uczelni istniała możliwość badania oryginalności prac dyplomowych studentów przy wykorzystaniu programu antyplagiatowego – narzędzia informatycznego umożliwiającego sprawdzenie dokumentów w formie elektronicznej pod kątem ich podobieństwa do tekstów znajdujących się w zgromadzonej bazie danych oraz w zasobach internetowych. Narzędzie to dostarczało informacji o rozmiarach i źródłach zapożyczeń w taki sposób, aby promotor, po analizie generowanego przez program antyplagiatowy raportu, mógł podjąć decyzję co do dalszego postępowania. Rektor UW nie wydał odrębnego zarządzenia zawierającego uregulowania w zakresie jego stosowania, ustanowienie zakresu ewentualnego wykorzystania narzędzia pozostawało w gestii dziekanów poszczególnych jednostek dydaktycznych UW. Społeczność akademicka Uczelni była stale informowana o zasadach dotyczących wykorzystywania tego programu.

[dowód: akta kontroli str. 1153, 1183-1196]

W roku akademickim 2011/2012 nauczyciele akademicki sprawowali opiekę promotorską nad procesem przygotowania maksymalnie 53 prac dyplomowych (najwyższa liczba obronionych w tym czasie prac, przygotowanych na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych pod kierunkiem jednego nauczyciela akademickiego). Najwyższa średnia liczba prac dyplomowych obronionych pod kierunkiem jednego promotora (11) występowała na Wydziale Zarządzania oraz w Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych i Edukacji Europejskiej. Średnio promotorzy opiekowali się czterema studentami, którzy przygotowywali prace licencjackie lub magisterskie.

[dowód: akta kontroli str. 919-941]

W trakcie kontroli dokonano przeglądu sposobów sprawowania opieki promotorskiej przez 47 nauczycieli akademickich z różnych jednostek dydaktycznych UW, dobranych w sposób celowy spośród promotorów najwyższej liczby prac

dyplomowych. Wszyscy promotorzy podkreślali, że skutecznym sposobem zapobiegania plagiatom w pracach dyplomowych jest wybór oryginalnego tematu pracy. Przy ocenie prac wszyscy promotorzy z badanej grupy wymagali składania częściowych wyników pracy dla zaliczenia seminarium licencjackiego lub magisterskiego, istotna była także obecność i aktywność studentów na zajęciach seminaryjnych. Jeśli tematem pracy był oryginalny problem eksperymentalny lub eksperymentalno-obliczeniowy, studenta zobowiązywano do przedłożenia wyników wykonanych badań. Przedstawianie części prac na kolejnych etapach ich powstawania, analiza przywołanych źródeł pod kątem ich aktualności, a także systematyczna współpraca promotora ze studentem były najczęściej przedstawiane jako skuteczne narzędzia kontroli samodzielności pracy studentów. Stosowane było ponadto gromadzenie przez promotorów własnych baz prac dyplomowych, które służyły jako materiał porównawczy. Dogłębna znajomość literatury przedmiotu, wsparta wykorzystaniem programu antyplagiatowego lub wyszukiwaniem wybranych fragmentów pracy z wykorzystaniem dowolnej przeglądarki internetowej również – zdaniem promotorów – może stanowić skuteczny sposób demaskowania plagiatów. Dziesięciu promotorów wykorzystywało komputerowy program antyplagiatowy jako pomocnicze narzędzie przy ocenie samodzielności pracy studentów.

[dowód: 821-918, 105-127, 458, 1130-1132]

Finalnymi elementami sprawdzania oryginalności prac dyplomowych były recenzje pracy oraz egzamin dyplomowy. Wszystkie (32) przebadane akta studentów zawierały sporządzoną przez promotora i recenzenta ocenę opisową pracy, obejmującą także charakterystykę doboru i wykorzystania źródeł.

[dowód: akta kontroli str. 662-710, 774-820]

Przeglądem stosowanych rozwiązań w zakresie zapobiegania naruszeniom praw autorskich objęto następujące wydziały: Chemii; Dziennikarstwa i Nauk Politycznych; Historyczny; Matematyki, Informatyki i Mechaniki; Prawa i Administracji oraz Zarządzania. Dobrano je w sposób celowy z uwzględnieniem zróżnicowania dziedzin nauki, które są przedmiotem ich działalności. Stosowane na tych wydziałach rozwiązania były adekwatne do ryzyk, jakie zostały zdiagnozowane w przedmiotowym zakresie.

Wymagania dotyczące zasad pisania i oceniania prac dyplomowych na Wydziale Chemii regulowały „Szczegółowe zasady studiowania na Wydziale Chemii UW”. Dokument ten stanowił, iż tematyka, jak i badania prowadzone w ramach prac licencjackich i magisterskich winny być zgodne z aktualnym stanem wiedzy oraz że prace te mogą mieć charakter odtwórczy w oparciu o prace opublikowane lub patenty. Rada Wydziału uchwaliła, iż osoby z tytułem naukowym profesora lub doktora habilitowanego mogą sprawować opiekę promotorską nad maksymalnie trzema magistrantami, a upoważnieni przez Radę Wydziału doktorzy – nad jednym magistrantem. Rada Wydziału uchwaliła również, iż nauczyciel akademicki dopiero po upływie pięciu lat od uzyskania tytułu doktora uzyskuje prawo do opiekowania się jednym magistrantem. Prof. dr hab. Paweł Kulesza, dziekan Wydziału Chemii, wyjaśnił: *W naszym odczuciu ścisła kontrola nauczycieli akademickich nad wykonywaniem prac dyplomowych jest najlepszym zabezpieczeniem przed łamaniem przez studentów praw autorskich.*

W „Zasadach studiowania na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW” podniesiono, iż prowadzący seminarium dyplomowe przedstawia jego uczestnikom propozycje tematów prac dyplomowych. Dziekan Wydziału nałożył na opiekunów studentów obowiązek ustalenia limitów liczebności grup seminaryjnych (odrębnie dla studiów licencjackich i magisterskich). Odbывало się to corocznie, indywidualnie dla każdej grupy seminaryjnej, w porozumieniu z prowadzącymi te zajęcia.

Na wydziałach Chemii oraz Matematyki Informatyki i Mechaniki nie stosowano programu antyplagiatowego do badania prac dyplomowych, przy czym na tym ostatnim stosowane były inne narzędzia informatyczne, oceniające samodzielność studenta przy wykonaniu zadań z niektórych przedmiotów. W opinii promotorów praktycznie nie istniało ryzyko popełnienia plagiatów przez studentów przygotowujących prace na ww. wydziałach. Tematyka prac promowanych wynikała bowiem z przyjętych zleceń od podmiotów zewnętrznych (np. Centrum Nauki Kopernik) i najczęściej miała charakter nowatorski. Prace na tych wydziałach powstawały na podstawie wielomiesięcznych eksperymentów i doświadczeń lub pracy zespołów programistycznych. Prace były konsultowane z przedstawicielami zamawiającego lub były realizacją tematyki otrzymanego przez wydział grantu. Zdarzało się, że promotor po analizie dotychczasowych dokonań zlecał powtórzenie pomiarów (w zmienionych warunkach) lub zaimplementowanie nowych partii programu, tak by osiągnąć ostateczny cel badania.

[dowód: akta kontroli str. 85, 87-127, 261-359]

Rady Wydziałów: Dziennikarstwa i Nauk Politycznych oraz Prawa i Administracji ustaliły maksymalną liczebność grup seminaryjnych (odrębnie licencjackich i magisterskich) na poziomie od 12 do 25 osób. Na tych Wydziałach wykorzystywanie programu antyplagiatowego było nieobowiązkowe (zależne od decyzji promotora). Narzędzie to wykorzystywano w ograniczonym stopniu (np. na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych stosowano go głównie do badania prac przejściowych), nieliczni promotorzy badali przy wykorzystaniu tego narzędzia prace dyplomowe wszystkich swoich seminarzystów. Objęci badaniem pracownicy naukowo-dydaktyczni ocenili ryzyko występowania plagiatów w pracach przez nich nadzorowanych jako bardzo niskie. Podkreślali oni wagę bieżącej kontroli powstawania prac, zarówno pod względem właściwego wykorzystywania materiału cytowanego, jak i indywidualnego stylu pisania, który był dla nich elementem mogącym zasygnalizować niesamodzielność pracy studenta.

[dowód: akta kontroli str. 143-147, 149-171, 175, 377-431, 532-571, 660-661]

Na Wydziale Zarządzania od 1 maja 2013 r. wprowadzono regulamin dotyczący zasad postępowania antyplagiatowego. Nałożył on na pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału, sprawujących opiekę promotorską, obowiązek sprawdzania prac licencjackich i magisterskich w komputerowym programie antyplagiatowym. Rada Wydziału ustaliła, iż liczba uczestników seminarium licencjackiego lub magisterskiego wynosi od sześciu do dziewięciu, przy czym dopuszczalne jest jej przekroczenie o nie więcej niż trzy osoby. Regulamin dotyczący zasad postępowania antyplagiatowego stanowił, iż prace o podwyższonym stopniu zapożyczeń, w stosunku do określonych wskaźników, kierowane są do drugiego, szczegółowego etapu badania, dokonywanego przez promotora pracy i pełnomocnika dziekana ds. autorstwa prac studenckich (lub inne wyznaczone przez dziekana Wydziału osoby). W 95 pracach obronionych lub przygotowanych do obrony po 1 maja 2013 r. stwierdzono przekroczenie określonych współczynników podobieństwa, ale – jak wyjaśniła Prodziekan ds. Studentów na Wydziale Zarządzania doc. dr Ewa Krakowińska, pełniąca funkcję pełnomocnika dziekana ds. autorstwa prac studenckich – *tylko w przypadku dwóch prac promotor zgłosił pełnomocnikowi konieczność wnikliwego przeanalizowania wygenerowanych raportów*. Po dokonanej analizie uznano, że prace nie są plagiatami. Badanie dokumentacji 16 prac magisterskich o zawyżonym wskaźniku zapożyczeń wskazało, iż raporty generowane przez program antyplagiatowy były analizowane przez promotorów, o czym świadczą naniesione przez nich adnotacje.

Czterech promotorów na tym wydziale w roku akademickim 2011/2012 wypromowało od 40 do 45 prac dyplomowych, mimo że zgodnie z uchwałą Rady

Wydziału Zarządzania z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie zasad zapewnienia jakości kształcenia na Wydziale Zarządzania UW pracownik akademicki może sprawować w roku akademickim łącznie na wszystkich rodzajach studiów opiekę nad maksymalnie 36 pracami dyplomowymi. Z wyjaśnień złożonych przez Dziekana Wydziału Zarządzania prof. dr. hab. Jana Turynę wynika, że prace były często przygotowane do obrony i broniące po terminie ukończenia studiów, co powodowało niemożliwe do przewidzenia wcześniej podwyższenie liczby wypromowanych prac w roku akademickim.

[dowód: akta kontroli str. 458, 480-483, 662-712]

Wymagania dotyczące zasad pisania i oceniania prac dyplomowych na Wydziale Historycznym regulowały „Zasady pisania i oceniania prac dyplomowych”, które określone zostały przez rady naukowe poszczególnych sześciu instytutów, wchodzących w skład Wydziału, oraz zatwierdzone przez Radę Wydziału. Przykładowo, zgodnie z „Zasadami pisania i oceniania prac dyplomowych w Instytucie Archeologii” student piszący pracę licencjacką lub magisterską zobowiązany był do przestrzegania przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, które muszą być respektowane w procesie przygotowywania pracy, zwłaszcza w zakresie odwoływania się do literatury i źródeł. Z kolei stosownie do „Zasad pisania i oceniania prac dyplomowych w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UW” *prace dyplomowe powstają na podstawie materiałów źródłowych, zgromadzonych przez autora w wyniku przeprowadzonych przez niego badań empirycznych. Autor realizuje je przy użyciu etnograficznych metod i narzędzi badawczych, następnie opracowuje materiały wg wskazówek promotora.* Obligatoryjne badanie programem antyplagiatowym powstających prac licencjackich i magisterskich, a także prac przejściowych, przewidywały regulacje wewnętrzne dwóch instytutów: Historycznego oraz Informacji Naukowej i Studiów Bibliologicznych. Rada Wydziału nie ustaliła maksymalnej liczebności grup seminaryjnych.

W okresie od 1 października 2011 r. do 30 czerwca 2013 r. obroniono na Wydziale Historycznym 979 prac dyplomowych (367 prac licencjackich i 612 prac magisterskich). W wyniku badania programem antyplagiatowym skierowano do poprawy i ponownego zbadania 8 prac licencjackich, 23 prace magisterskie i 17 prac przejściowych. W badanym okresie obroniono w Instytucie Historycznym oraz Instytucie Informacji Naukowej i Studiów Bibliologicznych 518 prac dyplomowych. Wszystkie zostały przebadane programem antyplagiatowym. Analiza dokumentacji 16 prac o najwyższym stopniu zapożyczeń wykazała, że jedna z nich została wycofana przez autorkę pracy przed obroną, zaś autorowi innej obniżono ocenę pracy z uwagi na znaczny udział nieoryginalnych fragmentów.

[dowód: akta kontroli str. 192-200, 209-251, 713-820]

Analiza dwóch wykazów plików przebadanych programem antyplagiatowym, stanowiących podstawę rozliczeń finansowych z dostawcą narzędzia, wykazała, iż spośród 1851 ujętych w nich dokumentów tekstowych przynajmniej osiem było pracami dyplomowymi osób niebędących studentami UW. Koszty badania tych prac w wysokości 0,1 tys. zł poniosła Uczelnia.

[dowód: akta kontroli str. 149-163, 1152-1216]

Rektor Uczelni powołał rzeczników dyscyplinarnych: ds. studentów i doktorantów oraz dla nauczycieli akademickich. Senat UW powołał dwie komisje dyscyplinarne: ds. studentów i doktorantów oraz dla nauczycieli akademickich, które w okresie objętym kontrolą rozpatrywały odpowiednio dziesięć i trzy sprawy związane z naruszeniem praw autorskich. W badanym okresie komisja dyscyplinarna ds. studentów i doktorantów orzekła wobec pięciu studentów kary dyscyplinarne

(cztery nagany i jedno upomnienie) za przypisanie sobie autorstwa fragmentów cudzych utworów w pracach dyplomowych i zaliczeniowych.

[dowód: akta kontroli str. 1008-1080]

Ustalono
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Uwagi dotyczące
badanej działalności

NIK zwraca uwagę, że w okresie objętym kontrolą występowały przypadki, kiedy opieką promotorską obejmowano studentów w liczbie istotnie wyższej, niż wskazana w regulacjach poszczególnych jednostek dydaktycznych Uczelni, co może ograniczać możliwości sprawowania skutecznego nadzoru nad procesem powstawania prac dyplomowych.

W wyniku kontroli ustalono, iż występowały przypadki badania programem antyplagiatowym prac dyplomowych osób niebędących studentami Uczelni. Odpłatność z tytułu tych badań ponosił UW. W związku z tym NIK uznaje za celowe rozważenie wprowadzenia mechanizmu kontroli eliminującego tego rodzaju sytuacje.

IV. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹⁰ kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Kielcach.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Kielce, dnia 7 sierpnia 2013 r.

Kontrolerzy

Iwona Rezner
doradca ekonomiczny

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Kielcach

Dyrektor
Tadeusz Poddębniak

.....
podpis

.....
podpis

¹⁰ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

Arkadiusz Pawlik
specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

Karol Pokora
starszy inspektor kontroli państwowej

.....
podpis

Violetta Nowak
starszy inspektor kontroli państwowej

.....
podpis